

CARNOY, Albert Joseph, taalkundige, hoogleraar (Leuven 7 november 1878 - Leuven 12 januari 1961).

Zoon van Joseph Antoine Carnoy, hoogleraar in de wiskunde te Leuven. Hij studeerde te Leuven aan het St.-Pieterscollege en aan de universiteit; daar promoveerde hij tot doctor in de Romaanse filologie (1901) en in de klassieke filologie (1902). Docent (1902), buitengewoon hoogleraar (1904) en gewoon hoogleraar (1908) aan de faculteit wijsbegeerte en letteren en aan het Instituut voor Oriëntalisme te Leuven (Grieks, vergelijkende spraakkunst, algemene taalkunde, Oudindisch, Iraans en mythologie van de Indo-Europese volkeren).

Ondanks zijn Franstalige opvoeding en afstamming (zijn meeste werken zijn in het Frans geschreven) koesterde hij zijn hele leven een warme sympathie voor de V.B. Als senator voor Brussel (van 1921 tot '36) stelde hij in 1923 een parlementair verslag op over het voorstel tot vernederlandsing van de rijksuniversiteit te Gent, de zgn. Nolf-wet. Lid van het bestuur van de Vlaamse Toeristenbond van in de beginjaren en van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde van 1923 af (briefwisselend lid; sedert 1930 werkend lid). In 1940 aanvaardde hij de functie van bestuurder van de Vlaamse Academie, waarmee hij bewees dat het mogelijk is voor een Waal als Vlaams burger op te treden en dat hij de belangen van de gemeenschap waarin hij was opgenomen, ten volle en onvoorwaardelijk kon behartigen. Daartoe had hij ook de gelegenheid gehad als minister van binnen-

landse zaken en volksgezondheid (1927-'29). Carnoy was verder een der meest verdienstelijke pioniers van de plaatsnaamkunde in ons land.

LITERATUUR: K. Roelandts, *Prof. Dr. Albert Joseph Carnoy*, in *Jaarboek van de Kon. Vl. Academie voor Taal- en Letterkunde* (1963, p. 329-334); - K. Roelandts, *Carnoy, Albert Jozef*, in *Nationaal Biografisch Woordenboek*, I (1964).

RENE HAESERYN